

הרכבם הכימי של כמה גרגרים מיוחדים במינם וכתם־זרע על המעיל הם כמעט הראיות היחידות נגד שלמה חליוה

גרגרים עב המעיל

אחרי שהחליף את כל בגדיו. אז החלה המישטרה חוקרת לכיוונו ברצינות. אחרי מאמצים רבים הצליחה המישטרה לאתר את המעיל שאותו לבש כיום חופשתו, ומסרה אותו לבדיקה מעבדתית. מה שנתגלה שם הפך לאבן־היסוד של כתב־האישום. על המעיל נתגלו גרגרים וכתם־זרע. כתם־הזרע נמצא מתאים לסוג הרם של חליוה, אך לא מתאים לסוג הרם של בעל המעיל, שהשאלו לנאשם.

אולם בעוד שזרע זה יכול להתאים למיספר גדול של גברים במדינה, הרי הגרגרים שנמצאו על המעיל קשרו אותו בקשר ישיר למיובלה של נתניה. מסתבר, כי ליד המיובלה הזו קיים מיפעל המייצר חימוש עבור מערכת הביטחון של צה"ל. ממערכת הייצור של המיפעל נפלטים גרגרים שהרכבם הכימי מיוחד במינו, ואי־אפשר למצוא כמותם בשום מקום אחר בארץ.

מאחר שאין כל הסבר אחר כיצד הגיעו הגרגרים המיוחדים מהמקום שבו נמצאה גופתה של החיילת אל

הצהריים המוקדמות, חזר חליוה לבית־הסוהר מחופשתו. למרבה הפי־ליאה, הוא חזר באיחור — דבר שלא אירע לו קודם לכן מעולם. אולם נאותו הזמן עדיין לא נודע על העלמה של החיילת, ואיש לא חשד בו במאומה. מכיוון שהיה זה יום חורף, שאל חליוה מעיל מאסרי אחר בכלא.

נרצחת דובי מחיפה לאילת

במעיל זה הלך להצטלם בחופשתו לצורך פספורט, כדי להוציא תעודת־זהות. כאשר חזר, החזיר חליוה את המעיל לירידו.

גופתה של החיילת התגלתה רק שבועיים אחרי העלמה, על ערימת אשפה, במיובלה של יריד נתניה. הגופה כבר היתה במצב גרוע, ולא היתה אפשרות לקבוע במדויק את זמן המוות. אולם נקבע כי היה נסיון לאונסה וכי היא נרצחה בחניקה.

בכיסה של החיילת המתה נתגלה כרטיס האוטובוס, שממנו אפשר היה לברר בדיוק מי היה הנהג ובאיוו שעה ירדה אורלי מהאוטובוס ליד נתניה. המישטרה עדיין לא התמקדה אז על חליוה והמשיכה את חקירתה בכיוונים שונים. אחד הרברים שהסיטו את המישטרה לכיוונים אלה היתה העובדה כי ירידה של אורלי, צעירה בשם יעל פלג מנתניה, טענה בתוקף כי פגשה את אורלי בתחנה־המרכזית בתל־אביב, שלושה ימים אחרי העלמה בחיפה. היתה עדות נוספת של אדם המכיר אותה, כי גם הוא ראה את אורלי בתל־אביב אחרי יום העלמה.

"אתה שופט עליון?"

ב עוד המישטרה חוקרת. נערך טיול של אסירים לצפון הארץ. חליוה, שהשתתף כטיול, ניצל את ההזדמנות וברח. הוא נעלם לשלושה ימים ונמצא לבסוף בישיבה בירושלים,

הרכבם הכימי של הגרגרים על המעיל שלבש שלמה חליוה בחופשתו האחרונה מהכלא, וכתם־זרע על אותו המעיל הם כמעט הראיות היחידות שיש לתביעה נגדו באשמת רצח החיילת אורלי דובי.

זה הכל פיברוקו; בגלל העבר שלי רוצים להלביש עלי תיק ומשתמשים בעיתונות כדי לחרוץ עלי מישפטו" צעק חליוה מעל ספסל־הנאשמים.

"רוצים להלביש עלי רצח של בחורה שאף־פעם לא ראיתי" המשיך לצעוק כאשר השוטרים הורידו אותו מאולם בית־המישפט להדרה־מעצר, אחרי שהשופט אריה סגלסון החליט לעצור אותו עד תום ההליכים, באשמת הרצח.

לכאורה, המאבק על מעצרו של חליוה הוא עניין טכני בלבד. אין כל סיכוי שחליוה יצא לחופשי עד סוף שנות התישעים. גם אם לא ייעצר באשמת רצח אורלי דובי, הוא יושב בבית־הסוהר כבר שנים אחרות, וימשיך לרצות את עונשו על עבירות אונס רבות, עליהן נידון ל־20 שנות מאסר.

אולם עבור חליוה אין זה עניין טכני כלל. הוא נרגש ומגיב כמו אדם שנעצר לראשונה בחייו. סניגורו, ישעיהו לויט, הסביר לבית־המישפט כי אם ייעצר עד תום ההליכים, יפסיד חליוה את כל ההטבות וההקלות שזכה בהן במשך שנות מאסרו, ויאלץ לחזור לבית־המעצר ולהתחיל את הכל מהי־דש.

באיזה יום, באיזו שעה?

חליוה הוא גבר מרשים: גבה קומה וחסון, פניו מכוסים וזקן ושפם שחורים ומבריקים, עיניו רושפות. כאשר קם ממקומו, נשמע קול צליל הכבלים שעל רגליו, והוא הכריז כי בגלל המעצר הוא נמצא בכיורוד וככול בכבלים.

במשך הריון המישפטי הרכין הנאשם את ראשו וקרא בעיון את חומר הראיות הנמצא כידיו. הוא עקב בדריכות אחרי דבריה של התובעת, נורית שניט, והגיב בחריפות על כל מילה שלה. ידיו העדינות והלבנות ליטפו מידי פעם את זקנו והחליקו על שפמו.

כל המישפט מתכנס על העובדה כי בערב שבו נעלמה אורלי דובי, 15 בנובמבר 1983, אחרי שחזרה באוטו בוס הנוסע לאילת מחיפה, היה גם חליוה בחופשה. אורלי ירדה מהאוטו בוס קצת אחרי נתניה, מאחר שהנהג שחב לעצור לה בתחנה. אחריה ירד גבר, שלפי תיאורו של הנהג, לא התאים גובהו לזה של חליוה. למחרת, 16 בנובמבר, בשעות

חליוה ושוטרים כושר שיכלי בלתי־רגיל

חליוה הכבול מסתיר פנים בדרך לבית־המישפט מלבישים עלי האשמות, בגלל עבריו...

סניגורו, תן לו לעשות מה שצריך, ענה לו השופט.

אז התפרץ חליוה והחל להטיח בשופט: "מה אתה חושב, שאתה שופט עליון? אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה? אנחנו מערערים ישר לעליון! מה אתה משחק איתי בצורה כזאת?" חליוה המשיך בצעקותיו גם אחרי שהשוטרים הצליחו להוציאו בשיק שוק־כבלים מחוץ לאולם בית־המישפט.

המישפט יחל אחרי הפגרה, לפני השופטים שולמית ולנשטיין, יעקב קרמי ועדנה שצקי. מישפט הבנוי אך ורק על ראיות נסיבתיות ובדיקות של מעבדה, צפוי להיות מישפט מעניין וקשה במיוחד לתביעה.

הקצרה על פיה ולזכות את הנאשם על הסף.

חליוה, שכל מכרוי טוענים כי הוא כעל כושר שיכלי בלתי־רגיל, מנצל כל הזדמנות כדי לזעוק כי הוא חף־משפט, וכי המישטרה משתמשת בעב־רו כדי להלביש עליו את התיק החדש. כאשר רשם השופט סגלסון את החלטתו כעניין המעצר, לא הפסיק חליוה להצביע ולדבר. הוא מילמל לעצמו כמה מילים בתחילה, ואחר כך הרים את קולו: אך השופט התעלם ממנו לחלוטין.

כאשר הקריא השופט את החלטתו לעצור את חליוה עד תום־ההליכים, החל הנאשם צועק בקול־יקולות. "מה אני צריך לעשות כדי להוכיח שאני צורק?" שאל את השופט. "יש לך